

PEKKA ERVAST

JEE SUKSEN SALAKOULU

TOINEN PAINOS

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ TIETÄJÄ

W. W. W. W. W.

JEE SUKSEN SALAKOULU

EVANKELIUMITUTKIMUS

KIRJ.

PEKKA ERVAST

Tulisoronen

Lahti 2018

2. painoksen näköispainos
(Lisätty nimiösivu ja kirjaluetelo)

ISBN-978-952-7316-01-6 (nid.)

Kansi: Alkuperäinen

Valmistaja: BoD – Books on Demand
Norderstedt, Saksa 2018

JEE SUKSEN SALAKOULU

JEESUKSEN SALAKOULU

EVANKELIUMITUTKIMUS

KIRJ.

PEKKA ERVAST

*Tehkäätkä parannus, sillä
taivasten valtakunta on
lähentynyt. Matt. 3: 2.*

TOINEN PAINOS

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ TIETÄJÄ

TAMPEREEN KIRJAPAINO-OSAKEYHTIÖN
KIRJAPAINO TAMPEREELLA 1919

OMISTUS:

SINULLE, JEESUS, josta evankeliumit kertovat ja joka ennen meitä olet kulkenut Tien, Sinulle rohkeiden omistaa nämä sivut, joilla Sinun sanojesi henkeä olen tutkinut.

Sinä olet yhtä uudenaikainen kuin me nykyajan lapset, sillä aikoinasi sinä saarnasit samaa suosiotaan umpimähkään jakelevaa ja vihassaan leppymätöntä epäjumalaa vastaan, johon emme mekään ole saattaneet uskoa; yhtä kriittisellä silmällä sinä mittasit ja punnitsit kaikkia elämän arvoja kuin mekin yritämme tehdä, vaikka me arvosteluissamme usein ajamme harhaan. Mutta sinä olet uudenaikaisempi kuin me, Sinä olet tulevaisuuden ihminen meihin nykyajan lapsiin verraten, sillä Sinun henkinen näköpiirisi on laajempi, Sinun tietäjänskatseesi terävämpi, Sinun ihmistuntumisesi syvempi ja sydämellisempi kuin konsanaan meidän.

Minä rakastan sinua ja tahtoisin, että muutkin, joiden korvissa sinun nimesi kotoiselta kaikuu, oppisivat tuntemaan, ken Sinä todellisuudessa olet ja minkä ihanan maailmankuvan Sinä seuraajillesi olet jättänyt.

PORTIN EDUSTALLA.

*Silloin hän avasi heidän
ymmärryksensä kirjoituksia
ymmärtämään.*

Luuk. 24: 25.

I.

USKONTO TIETEENÄ.

Ennenkuin saatamme tutkia uskonnon ja tieteen keskinäistä suhdetta ja selvittää, millä tavalla ja mitä ehtoja täyttämällä uskonto voisi olla tieteenä, täytyy meidän määritellä, mitä tarkotamme käsitteillä »uskonto» ja »tiede», ja tahdomme nyt antaa niistä yksinkertaisen ja niin sanoakseni kylmän järjen kannalta tehdyn määritelmän. Uskonto-käsitettä kyllä määritellään monella tavalla, ja useimmiten tunteen, hartauden tai mystiikan kannalta. Mutta kun kylmän järjen kannalta etsimme määrittelyä tieteen ja uskonnon käsitteille, silloin selviävät molemmat käsitteet meille paraiten.

Kolme on ihmisjärjen toimintatapaa. Niitä kutsutaan tunnetuilla nimityksillä tieteesi, filosofiaksi ja uskonnoksi. Tiede ollakseen tiedettä perustuu aina havaintoihin, tosiseikkoihin, niiden loogilliseen luokitteluun ja niiden nojalla muodos-

tettuihin luonnonlaki-käsitteisiin. Tiedettä ei ole mikään empiirisessä merkityksessä, mikä ei perustu suorastaan havaittuihin tosiseikkoihin. Tieteellisen tutkimuksen avulla onkin tämä näkyväinen maailma, joka meitä ympäröi, ja oma ruumiillinen olemuksemme tullut meille sangen tunnetuksi. Meidän ei tarvitse enää luottaa merimiesten liio-teltuihin tarinoihin tietääksemme, minkälaiset muut maanosat, muut maat ja kansat ovat, millä tavalla ihmiset muualla elävät. Meidän tieteellinen tutkimuksemme on paljastanut meille, minkälainen on elämä tämän maapallomme pinnalla, sekä ihmisten ja kansojen että eläinkunnan ja kasvikunnan elämä. Tieteemme on myös avannut meille avaruuksien salaisuudet, niin että astronomisia kirjoja luettuamme meidän ei tarvitse luottaa ainoastaan aistillisiin, hetkellisiin havaintoihin, vaan tiedämme katsellessamme tähtitai-vasta, että avaruus on edessämme ja että avaruudessa nuo kaikki loistavat n. k. taivaankappaleet ovat suuria aurinkoja, tähtiä samanlaisia kuin meidän aurinkomme ja muutamat niistä planeettoja niinkuin meidän maapallomme. Tiedämme myös tieteellisen tutkimuksen nojalla, minkälainen on meidän fyysillinen ruumiimme. Ei tarvitse meidän nojautua otaksumiin eikä erehdyksiin ruumiinrakenteemme, verenkiertomme, hermostomme suhteen, sillä ne ovat tieteellisen tarkasti tunnetut.

Mutta vaikka on paljon tästä maailmasta jo tehty havaittavaksi silmillemme ja ymmärrettäväksi järjellemme, on vielä suunnattomia aloja, joista tieteellinen tutkimuksemme ei ole voinut lausua ratkaisevaa sanaa. En tahdo kääntää huomiotanne muuhun kuin tuohon ilmiöön, joka varmasti meitä jokaista kohtaa, nim. kuolemaan. Mitä fyysillisen ruumiin kannalta itse kuoleminen on, sitä kyllä tieteellinen tutkimus on koettanut selvittää, mutta mitä kuoleman takana on, onko mitään elämää kuoleman tuolla puolen, sitä ei virallinen tiede ole voinut meille paljastaa. Ja mainitakseni vielä toisen seikan, jonka edessä niinikään tieteellinen tutkimus mykistyy, vaikka sekin kysymys on joka ihmistä niin lähellä, että hänen ajatuksensa ainakin joskus siihen kääntyy, sanon: Mitä on Jumala? Mikä on tämän olemassaolon alkusyy? Mikä on se tuntematon voima, joka on elämän esille kutsunut, joka on ihmiset tähän maailmaan luonut? Mikä on se ihmeellinen viisaus, joka on kaiken takana? Tiede ei ole voinut tähän kysymykseen vastata, sillä vaikka se etsii elämän alkusyytä, vaikka se menee takaisin ihan äärimmäiseen ajateltuun atomiin, on kuitenkin välttämättä tuon atomin takana jokin tajunta, jokin elämä, joka on kaiken olemassaolon syvin syy ja perusta ja jota tiede ei osaa selittää eikä määritellä.

Mutta kysymys Jumalasta samoin kuin kuoleman kysymys on joka ihmistä lähellä. On luonnollista, että ihmiskunta ei ole voinut syrjäyttää näitä kysymyksiä ja tyytyä siihen, mitä varmasti tiedetään. Ennen, jolloin varmojen tietojen lukumäärä oli pienempi kuin nykyään, ahdistivat tavallaan elämän suuret arvotukset ihmisiä vielä painavammin kuin nykyään. Meidän aikamme koulupoika tietää enemmän luonnosta ja elämästä kuin keskiajan piispat ja papit. Mutta kuitenkin huomaamme, että samalla kuin ihmisen järki kehittyy ja hänen näköalansa laajenee, niin että hän enemmän ymmärtää näkyväistä maailmaa, samalla kuitenkin nuo ikuiset kysymykset kuolemasta ja elämän alkusyystä yhä edelleen painavat häntä, rasittavat häntä, ahdistavat häntä, niin että hän tahtoi niihin vastausta ja ratkaisua.

Millä tavalla ihminen nyt saattaa asettua semmoisten kysymysten suhteen, joita tiede ei hänelle ratkaise? Kahdella tavalla, filosofisella tai uskonnollisella. Kun ihminen suhtautuu niihin filosofisella tavalla, merkitsee tämä, että hän itse koettaa kysymyksiä ajatella ja itse etsiä niihin vastausta. Hänen vastauksensa laatu riippuu silloin lähtökohdasta, jonka hän ottaa ajattelunsa perustaksi. Jos hän perustaa ajattelunsa sisäiseen aavistukseen eli tuntemukseen, että on olemassa muutakin kuin näkyväinen maailma,

HINTA 13 MK

ISBN-978-952-7316-01-6 (nid)